

З огляду на дослідження сутності фінансового стану підприємства, доцільно визначати його як синтез якісного, системного та ресурсного підходів з таких позицій: 1) фінансовий стан підприємства одночасно виступає і причиною і наслідком фінансово-господарської діяльності; 2) оцінка фінансового стану як будь-яка аналітична процедура повинна виступати основою прийняття управлінського рішення; 3) рівень фінансового стану є індикатором не лише ефективності діяльності підприємства та і діагностичним інструментом визначення потенційних можливостей розвитку підприємства.

Грунтуючись на вищезазначеному, фінансовий стан – це комплексна характеристика діяльності підприємства, яка виступає індикатором її ефективності та мірою потенційних можливостей розвитку підприємства на основі інтеграції внутрішніх й зовнішніх резервів.

Гурова Ю. В., Мірошник М. В.
НТУ «ХП»

ДОСЛІДЖЕННЯ ТОВАРНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ФАКТОРУ ЙОГО КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОСТІ ЗОВНІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Значимість раціональної товарної політики визначається тим, що саме дана складова маркетингової діяльності забезпечує товару такі характеристики, які зумовлюють його конкурентоспроможність на ринку і створюють умови для отримання підприємством високого прибутку. Роль товарної політики зростає в умовах нестабільного висококонкурентного й досить динамічного ринкового зовнішнього середовища. У підприємств з'являються нові партнери, ускладнюються виробничі зв'язки, змінюються ціни на ресурси та зовнішнє інституційне середовище. Особливо важливі дані аспекти маркетингової діяльності для підприємств, у яких задіяний великий капітал, освоюються складні технології, виробляються і просуваються на ринок нові та ексклюзивні товари, формуються складні внутрішньо корпоративні відносини. У цьому зв'язку актуалізується проблема пошуку найбільш просунутих схем і моделей товарної політики підприємства, вибору інструментів та механізмів їх адаптації до умов конкретного ринку. Резюмуючи вищевикладене метою роботи стало розробка методологічних рекомендацій з удосконалення

товарної політики як інструментарію підвищення конкурентоспроможності підприємств.

Роль товарної політики практично в усіх галузях народного господарства України обумовлена тим, що, в кінцевому рахунку, задоволення потреб споживачів залежить від споживчої цінності товару, яка формується в результаті вдосконалення товарної політики. У зв'язку з цим нами деталізовано розширене трактування визначення товарної політики з урахуванням галузевого аспекту, відповідно до якого під товарною політикою підприємств певної галузі розуміється застосування сукупності заходів, спрямованих на вдосконалення ключових факторів ринкового успіху товару (якість, ціна, відповідність ціни якості, дизайн, наявність технологічного пакету, до і після продажний сервіс) з метою підвищення конкурентоспроможності підприємства, яке функціонує в умовах нестабільності зовнішнього середовища. Етапи формування та вдосконалення товарної політики підприємства з урахуванням глобалізації, конкуренції представлені на рисунку 1.

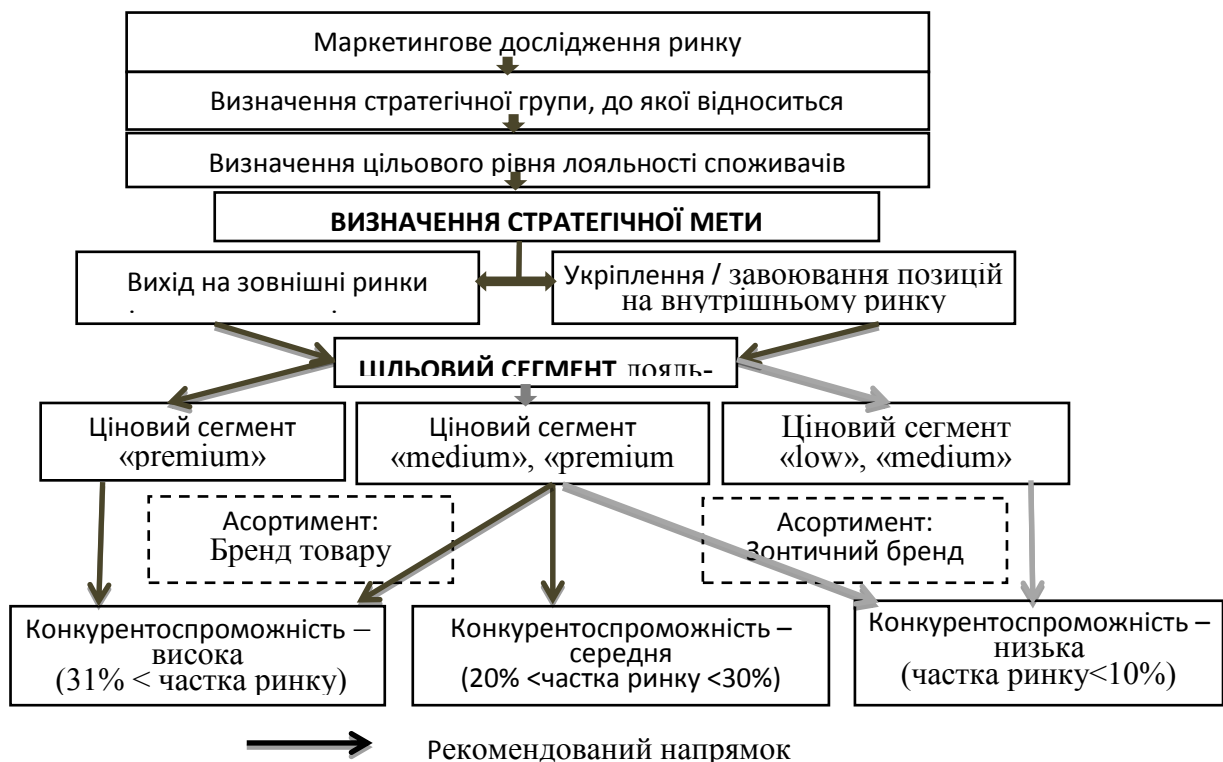

Рис. 1. Алгоритм підтримки маркетингових дій з удосконалення товарної політики підприємства

Таким чином практичне використання означеного алгоритму створить умови для формування активно ринкового стратегічного напрямку розвитку. В той же час, зміна властивостей товару шляхом проведення інноваційної політики, створення емоційного зв'язку бренду з споживачем призведе до підвищення конкурентоспроможності підприємства та його сталості на ринку в умовах нестабільності факторів зовнішнього середовища.

Демиденко М. С.
НТУ «ХП»

ОСОБЛИВОСТІ ВІДНОСИН УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМИ ФІНАНСОВИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ

Світова фінансово-економічна криза негативно вплинула на ряд макроекономічних показників України, що в свою чергу призвело до спаду виробництва, загальних неплатежів, зростання державного боргу та його дефіциту, безробіття і звичайно ж загострення соціальних суперечностей. Тому для подолання цих негативних тенденцій в розвитку економіки країни актуальним є співпраця України з міжнародними фінансовими організаціями, зокрема Міжнародним валютним фондом.

Україна увійшла до складу МВФ 3 вересня 1992 р., одночасно ставши членом Світового банку. Україні було виділено квоту в 10678 акцій на загальну суму у 1,3 млрд. дол. США. Валютну готівку за членство України в банку на суму \$7,9 млн. внесли Нідерланди, що є країною-опікуном нашої держави в цій банківській структурі. Таким чином, Україна, починаючи з 1994 р., отримує від МВФ кредити Stand-by.

Нажаль, для погашення заборгованості перед МВФ, Україна вимушена брати нові кредити у досить великих розмірах, у зв'язку з чим фінансовий борг країни стає нагадувати фінансову піраміду. Україна через надмірні зовнішні запозичення перетворюється на державу, яка сидить на «кредитній голці». Окрім того, за рахунок залучення зовнішніх коштів вітчизняна економіка розвиватись не буде, бо досягти за короткий чотирьохрічний термін структурних реформ неможливо. Таким чином, основним завданням уряду України повинно бути не відновлення співробітництва з МВФ, а перебудова економічної політики. Отримання наступних траншів, не є засобом подолання кризи, а лише відтягує час до неминучого дефолту.